

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ

02/2024

Česko-slovenská výprava projektu Děti Afriky (zleva Daniela Klusová, Michal Klus, Oľga Šimeková) s ředitelem Martinem a dětmi ze školy LEA

Splnený sen mladosti

Autor: Oľga Šimeková, ECAV Dolný Kubín

Asi nie každý sen, ktorý sme mali ako dieťa či tínedžer, sa stal skutočnosťou. Keď si spomenieme na niektoré z nich, povieme si: „Vďaka Bohu, že nie!“ Avšak iné sny nám v podvedomí ostávajú v priečinku Sny mladosti a potajme dúfame, že sa snáď nejakým spôsobom splnia.

Pre mňa bolo veľkým zázrakom a požehnaním, keď sa moja túžba stala skutočnosťou, a, vyslaná s podporou Spoločenstva evanjelickej mládeže, som 13. februára pristála na malom letisku Kilimandžáro v Tanzánii.

Tak som urobila prvý krok na africkom kontinente. Hoci to nebol povestný malý krok pre človeka a obrovský skok pre ľudstvo, bol to môj osobný krok viery v to, že Pán Boh aj v tomto kúte Zeme koná svoje dielo prostredníctvom svojich detí, či už sú z Tanzánie, Čiech, alebo Slovenska.

Našu trojčlennú výpravu tvorili Michal Klus, pastor z Trínca, jeho dcéra Daniela a ja. Počas dvoch týždňov sme navštívili školy, škôlky a cirkevné zbory v mestách, mestečkách aj divokom africkom buši. Začali sme v Základnej

škole LEA v Dongobeši, kde už stojí nová prístavba budovy internátu a izby čakajú na vymaľovanie. Pred budovou sú pripravené konštrukcie poschodových postielok pre deti. V súčasnosti sa o jedno lôžko delia dve, niekedy tri menšie deti, preto je dobrou správou, že nové izby sú v dohľadne. Hoci časť s toaletami a sprchami ešte potrebuje kus práce. Steny síce stoja, ale chýba im strecha a celé vybavenie. V podkroví prístavby sa črtajú izby s ubytovaním pre pár učiteľov.

Ako učiteľku ma najviac tešilo, keď som sa mohla dostať priamo do tried a vidieť, ako sa deti učia. V podmienkach, ktoré pripomínajú naše školstvo pred 100 rokmi, sedelo v laviciach 30, 40, niekedy až 50 detí. Pozorne počúvali a nasledovali inštrukcie. Opakovali a odpisovali poznámky, ktoré sa potom snažili zapamätať. Stretla som sa s učiteľmi tejto základnej školy na seminári, kde som im predstavila náš školský systém a podelila sa s nimi o niekoľko aktivít, ktoré využívam na hodinách. Učitelia sa s typickým africkým temperamentom zapojili do didaktických hier aj komunikačných aktivít. Ako sami povedali, inšpirovala ich hlavne myšlienka pozitívnej motivácie žiakov a ich vzájomnej interakcie počas precvičovania učiva.

Na dongobešskej strednej škole mala Daniela Klusová prezentáciu, kde predstavila svojim vrstovníkom život stredoškôľakov v Čechách. Otázok bolo viac ako času, tak na niektoré odpovedala aj cez prestávku po skončení hodiny vonku. Celá komunikácia prebiehala plynulo v anglickom jazyku, pretože v ňom sa žiaci tejto strednej školy učia väčšinu predmetov.

Z Dongobeša sme vyšli navštíviť aj základné školy v mestečkách Mbulu a Haydom, v ktorých sú deti – žiaci podporovaní Deti Afriky SK. Boli nadšení, keď dostali listy od slovenských

sponzorov, vďaka ktorým môžu na týchto školách študovať. Navštívili sme niekoľko tried od materskej školy až po najstarších siedmakov. Najväčším prekvapením pre mňa bolo, keď si žiaci v jednej triede na hodine občianskej náuky v skupinách pripravovali prezentáciu na tabletoch! Tie škola dostala ako sponzorský dar, a hoci niektoré deti pochádzajú z podmienok, ktoré si ani nevieme predstaviť, s ľahkosťou a úsmevom zapli tablet a cez internet čítali online učebnicu.

Život detí v týchto školách môže byť z pohľadu Stredoeurópana ťažký a monotónny. Veď štyrikrát denne jedia kukuričnú kašu rozličnej hustoty, k tomu zelené listy alebo fazuľu, a len výnimočne trochu mäsa, či banán. Je to však na neporovnanie s tým, ako žijú deti v oblasti Yaeda Chini, ktorú sme tiež navštívili.

V malotriedkach sa tu učia deti od troch do ôsmich rokov. Ich rodiny nebývajú v murovaných domoch, ale v hlinených prístreškoch s ohniskom v rohu, niekedy aj so zvieratami. Spávajú na zemi, prikryté kúskom látky, ktorý cez deň nosia namiesto šiat. Jediná podmienka, ktorú musia splniť rodičia, aby ich dieťa mohlo ísť do školy, kde dostane aj najesť, je oblečenie a topánky. Sandále vyrobené z pneumatík a staré deravé tričko sa tiež počítajú. No videli sme aj dievčatko, ktoré na sebe malo len tú tradičnú šatku, a predsa prišlo do školy. Prekvapivo, táto Mária bola jedným z najšikovnejších žiakov v triede. Práve pre také deti je sponzorované štúdium na internátnej škole príležitosťou pre zmenu do budúcnosti a vymanenie sa zo začarovaného kruhu strádania a chudoby.

Ďalšie cesty našej výpravy viedli na miesta, kde v decembri minulého roku zosuv pôdy z hory Hannang doslova zaživa pochoval časť dediny Gendabe. Tam, kde pred pár mesiacmi stála

dedina, bola v čase našej návštevy pustina s obrovskými balvanmi, ktoré zničili všetko, čo im vtedy prišlo do cesty. Človeka aj v africkej horúčave zamrazí svedectvo evanjelického farára z vedľajšieho mesta Katesh, ktorý hovorí o tom, ako boli ľudia na nedeľných službách Božích v čase, keď sa blato valilo okolo kostola. „Ešte v živote som nevidel svojich cirkevníkov tak činiť pokánie,“ povedal. Hladina pohyblivej masy, ktorá niesla aj telá svojich obetí, zastala tesne pod úrovňou zborových okien. Cirkevníci boli 12 hodín uväznení v budove obklopenej smrtiacim bahnom a nevedeli, či sa im katastrofu podarí prežiť. Počas našej návštevy bolo okolie kostola už upravené. Z priestoru vyviezli

neuveriteľných 200 nákladiakov naplavenej hliny. Zo zbierky, ktorú Děti Afriky organizovalo na pomoc postihnutým v tejto oblasti, bol zakúpený materiál (cement a farba), ktorý sa použije pri výstavbe domov pre tých, ktorí zosuv prežili, avšak prišli o svoje obydlia.

Keď teraz po návrate hovorím ľuďom okolo o svojich zážitkoch a skúsenostiach, často sa opakuje jedna otázka: „Keby si mala možnosť ísť tam ešte raz, išla by si znovu?“ Odpoveď je jasná, ak Pán Boh dá, určite áno, ale zatiaľ budem tu zo Slovenska, kde žijem a pracujem, podporovať vzdelanie afrických detí na diaľku.

**Stavební materiál zakoupený ze sbírky
Slezské církve evangelické a. v.**

Biblické okénko: Společný prospěch

Autor: Daniel Litvan

Skutky 4:36-37

*„Také **Josef**, kterého apoštolové nazvali **Barnabáš** – to znamená ‚Syn útěchy‘ – levita původem z Kypru, měl pole, prodal je, peníze přinesl a položil před apoštoly.“*

Jedna z věcí, které můžeme prožívat v projektu Děti Afriky je, že rozmanitými způsoby přispíváme ke stejnému cíli. Snažíme se pomoci dětem a komunitě v Tanzanii a děláme to podle našich obdarování a možností. Tento princip vidíme také v prvotní církvi v knize Skutků. Kdo se stal učedníkem Ježíše, snažil se podle svých možností dělat něco pro společný prospěch. Právě tak jednal Barnabáš. Na jeho příkladu se mi navíc líbí, že ačkoliv je obdarovaný ve všech myslitelných oblastech, přesto nejedná a nežije jako sólista. Jeho příběh pro nás začíná tím, že prodává svou nemovitost, aby takto radikálně následoval Ježíše. Pokračuje tím, že se jako pastýř ujímá apoštola Pavla. Pak se na povolání církve vydá jako učitel do Antiochie, vychovávat nové křesťany. Přibere do práce Pavla a vychovává ho ve službě církvi. Jako spolehlivý diákon

ochotně doručí sbírku do Jeruzaléma. Jako prorok vede modlitby a duchovní život v Antiochii. A jako apoštol se Barnabáš vydává na první misijní cestu s Pavlem. Opravdu všechno, co se v církvi dá dělat, vidíme u Barnabáše. A přece přesto, že umí vše, nejedná sám. Vypadá to, že jeden člověk může dělat všechno, ale ne pro všechny.

My se nejspíš nenacházíme v situaci jako je Barnabáš, možná nám jde dobře jen jedna oblast, kterou můžeme přispět společnému prospěchu. Ale nejde o množství obdarování. Jde o společné dílo, protože jeden sice může umět všechno, ale stejně to nedokáže udělat pro všechny. Díky všem, kdo se do projektu Děti Afriky zapojili podle svých možností. Jasně vidíme, že čím více rozmanitých darů je využito, tím větší je společný prospěch.

Jednotřídka v Yaeda Chini

Představení tanzanských hostů

Autor: Tereza Vorlová

Jak jsme již avizovali v posledním čísle Afrického zpravodaje, každoroční stékání podporovatelů projektu Děti Afriky s názvem Africké sny se uskuteční v neděli 8. září, a to na tradičním místě v Třinci. Letos nás spolu s ředitelem Martinem Tango poctí svojí návštěvou i tři spolupracovníci, které bychom vám rádi lépe představili.

MOIKAN SENYI MOLLEL

Řekněte nám něco o sobě: Jak se jmenujete, čím se zabýváte a jak souvisí vaše činnost s projektem Děti Afriky?

Jmenuji se Moikan Senyi Mollel, jsem učitel, ale v současné době působím jako úředník pro speciální vzdělávání na středních školách v okrese. Obecně pracuji se všemi středoškolskými dětmi, abych se ujistil, že mají své právo na vzdělání, a věnuji zvláštní pozornost těm se speciálními potřebami, aby nebyli diskriminováni. Vše, co dělám, je tedy úzce spojeno s projektem Děti Afriky.

Jaká jsou vaše očekávání návštěvy České republiky?

Jelikož je to poprvé, co navštívím Českou republiku, očekávám, že se naučím něco o české kultuře, zejména o tom, jak podporuje a posiluje jednotlivce a rozvoj země. Očekávám také, že se seznámím s místními lidmi, s jejich životním stylem, jejich jídlem a stručně řečeno s jejich vzdělávacím systémem, jak pomáhají svým dětem získat rovnocenné a kvalitní vzdělání.

Co vám může návštěva České republiky přinést?

Má návštěva České republiky mi osobně přináší velkou hodnotu a zároveň přináší přínos pro mou práci, zejména v pomoci našim tanzanským dětem a studentům. Rozšíří také můj obzor porozumění, získám nové znalosti a zkušenosti v životě a navážu nová přátelství.

BONIFACE ALFRED GADYE

Řekněte nám něco o sobě: Jak se jmenujete, čím se zabýváte a jak souvisí vaše činnost s projektem Děti Afriky?

Jmenuji se Boniface Alfred Gadye a jsem učitelem specializovaným na výuku dějepisu a geografie. Angažuji se v projektu Děti Afriky tím, že pomáhám dětem ve škole Dongobesh Secondary School, která přijímá studenty podporované v rámci projektu Děti Afriky, a již šest let jsem jejich koordinátorem.

Jaká jsou vaše očekávání z návštěvy České republiky?

Je to poprvé, co navštívím Českou republiku, a očekávám, že uvidím mnoho nových věcí specifických pro Českou republiku, a také životní styl Evropanů, tradice, víru atd.

Co vám může návštěva České republiky přinést

Očekávám, že navážu nová přátelství a získám nové nápady do svého života.

LYDIA MAGASI GEFFI

Řekněte nám něco o sobě: Jak se jmenujete, čím se zabýváte a jak souvisí vaše činnost s projektem Děti Afriky?

Jmenuji se Lydia Magasi Geffi a jsem učitelkou specializovanou na výuku na základních školách. Angažuji se v projektu Děti Afriky tím, že konkrétně učím podporované děti v naší škole LEA PRE AND PRIMARY SCHOOL.

Jaká jsou vaše očekávání z vaší návštěvy České republiky?

Českou republiku navštívím poprvé a kromě toho, že uvidím mnoho nových věcí, očekávám, že se dozvím o vzdělávacím systému ve vaší zemi.

Co vám může návštěva České republiky přinést?

Setkání s novými lidmi, nová přátelství i pohled na váš styl života a hodnoty.

Rozkvétající dobrovolnictví v Tanzanii

Autor: Terezie Malinová

Dobrovolnické programy Slezské diakonie v Tanzanii započaly tímto rokem novou éru díky schválené akreditaci, kterou nám udělila Evropská komise a my tak společně s organizací LEA získali značku kvality. Samotné spuštění dobrovolnictví plánujeme od roku 2025 a pevně věříme, že se najde plno zájemců, kteří se budou chtít zapojit do různorodých aktivit s pozitivním dopadem na společnost a zlepšení životních podmínek v této africké zemi.

O jaké programy se vlastně jedná? Budoucí dobrovolníci budou moct okusit

některým již známé programy INVYT, INVYT Junior a INVYT+. Rozluštění významu samotného názvu pak napoví, že se jedná o „International Voluntary Year in Tanzania“ – tedy Rok mezinárodním dobrovolníkem v Tanzanii. Dobrovolníci tedy v rámci těchto programů mohou v tanzanském městě Dongobeshi působit od 2 do 9 měsíců a přispět tak nejen k pomoci potřebným, ale také získat prostor pro růst, učení a poznání Pána Boha. Pojďme si detailněji představit nabízené programy.

INVT

Hlavní náplní tohoto 9 měsíců trvajícího projektu je pomoc na školách Yeddidas a LEA Ministry a mezi konkrétní činnosti patří pomoc při vzdělávání, přinášení inovací nebo pomoc s administrativou. Je důležité brát v potaz, že u tohoto programu je věkový limit účastníků 18-30 let.

INVT Junior

Tento program je jediný krátkodobý program, který máme v nabídce. Dobrovolníci působí na školách LEA Ministry a Yeddidas po dobu 2 měsíců a reagují na momentální potřeby tanzanské komunity. Podobně jako u výše zmíněného programu, i zde je věkový limit uchazečů ohraničen 18-30 roky.

INVT+

Tento program je zatím jediný otevřený program, kde hledáme zájemce.

Dobrovolníci u tohoto programu nepodléhají věkovému limitu a jeho délka záleží na typu projektu, který chce dobrovolník v Dongobeshi představit. U tohoto programu prozatím funguje tzv. fundraising, kdy si dobrovolníci spolu s partnerskými organizacemi hradí náklady sami.

Mezinárodní dobrovolnictví v Tanzanii je nesmírně přínosné pro místní komunitu, ale i pro účastníky samotné. Je to příležitost pro získání vzrušujících zážitků a objevování světa a lidí, kteří mohou být na první pohled odlišní. Mezinárodní dobrovolnictví tak napomáhá k vzájemnému porozumění a vytváří prostor pro dlouhodobé přátelství a spolupráci. Je to nezapomenutelná a velmi prospěšná činnost, která přináší pozitivní změny na světě, ve kterém žijeme.

Aktuality

Autor: Michal Klus

Zdá se, že jsme konečně dorazili do cíle projektu ubytovny. Na konci května končí žákům v Tanzanii pololetí a u této příležitosti se slavnostně otevírá druhé křídlo ubytovny pro děti ve škole LEA v Dongobeshi. Poslední fází bylo malování budovy a další dokončovací práce. Věříme, že kolaudace a slavnostní otevření proběhnou zdárně a že vše bude připraveno k tomu, aby se po prázdninách do nově otevřené budovy nastěhovaly děti. Děkuje všem, kdo jste tento velký projekt podpořili. Ještě stále potřebujeme získat nějaké prostředky na dofinancování posledních prací.

Na našich webových stránkách naleznete informace o dětech, které čekají na podporovatele. Jsou mezi nimi i děti, jejichž podporovatelé už nemohli v podpoře pokračovat. Budeme rádi, když o těchto dětech řeknete lidem ze svého okolí.

• • •

Rádi přijedeme s prezentací za Vámi, ať už jde o nějaké církevní či křesťanské společenství, školní třídu nebo jiný kolektiv. Můžeme upravit program dle Vašich požadavků. Rádi vyprávíme o Tanzanii, o naší pomoci, o hodnotách, které tam vidíme.

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
E-MAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ